

Çok Bilen Çok mu Yanılır

– M.Filizman · 13 Ekim 2011

Bazı atasözlerimiz var ki,bir diğeriyle taban tabana çelişiyor.Mesela bunlardan biri:Çok bilen çok yanılır.Hemen karşı bir ayet sözü;bilenle bilmeyen bir olur mu?Niçin bilmemek önemsenmiş burada .Anlamak mümkün değil.Ata sözümüzde ki ,çelişkiyi.

Ama bir başka açıdan bakarsak;bilmediğini bildiğini sandığı insanlar için kullanılmış olabilir.

Ülkemizde 12 eylül öncesi ve sonrası "anarşişter" yakalanır.Her resim karesinde yakalananlar ve örgütsel dökümanlar,silah ve, "kitap"lar gösterilirdi..Bu karşı bir propaganda ülkemiz insanlarını okumaktan uzaklaştırdı.

12 eylül dönemi ev aramalarından ve diğer yollarla imha edilen kitapların sayısı 39 ton gazete ve dergi imha edildi. Kitap ve dergilere bu denli yaklaşım toplum hafızasının bir yerinde kitaplardan uzak durmayı "başına birşey gelmez" çıkarıcılığına itilmiş insanlar.

Bu farklı düşünceler yıllar önce Yunus EMRE'miz güzel bir ifade ile tanımlanış;

İlim ilim bilmektir

İlim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsin

Ya nice okumaktır

.Kişinin neyi bilip bilmediği konusunda ön yargılardan uzaklaşmış.Kendini ve ilimi , bilmenin erdemini anlatmış.Bizim için referans bir anlatım.

Sokrates;Tek bildiğim hiçbir şey bilmediğimdir. Derken,bir başka sözünde Bilgi ruhun gıdasıdır demiş.Öğrendim herşeyi biliyorum saplantısına en güzel bir örnek.

Bizim güzel sözlerimiz arasına yukarıda yazdığım,"çok bilen çok yanılır"."Kismetse gelir elden Yemen'den kismet değilse ne gelir elden."Sözü çalışmamayı ,kısmete bağlamış.Tembellik kismet olarak değerlendirilmiş.

Bu tür sözlerle,cehaletle karşı, Mehmet Akif büyük mücadeleye vermişti.

"Feryâdı bırak, kendine gel, çünkü zaman dar...

Uğraş ki: telâfi edecek bunca zarar var.

Feryâd ile kurtulması me'mûl ise haykır!

Yok, yok! Hele azmindeki zincirleri bir kır!
'İş bitti... Sebâtın sonu yoktur!' deme, yılma.
Ey millet-i merhûme, sakın ye'se kapılma."

Daima, çalışmayı ve başarıya giden yolu öğütler; Akif.

Bazı bilgilere ulaşmakta insanın hayatına sebep oluyor.Ama bilgiye giden yol kutsaldır.Her ne olursa sonucunda..Böyle bir tehlikeli bilginin izini süren Uğur Mumcu,yazacaklarını yakın dost bildiği arkadaşlarına anlatmasaydı,belki hayatta kalır. ve bizler Ondan çokşeyler öğrenecektik.Türkiye'de terörün kaynaklarını öğrenemedi ne yazık ki susturuldu.

"Bilgi sahibi olmadan, fikir sahibi olunmaz."Bu söz Mumcu'ya ait.

Bilgi ve başarıyı kutsayan bir gelenekten geliyorsak hala,çok bilen çok yanılır mı diyeceğiz?

Yoksa bilgi toplumuna doğru mu gideceğiz?